PRED PRVI FESTIVAL KINO-AMATERA HRVATSKE

DOTACIJA – VLASTITI DŽEPARAC

Nakon tolikih festivala jugoslavenskih kino-amatera, sada je na redu festival kino-amatera Hrvatske. Prvi festival amatera naše republike, koji samo u Zagrebu imaju 38 kino-klubova, od toga 10 za odrasle i 28 za školsku omladinu. Festival će se održati u Zagrebu 19. i 20. prosinca. Filmove za festival mogu prijaviti svi kino-amateri naše republike, bez obzira na njihov uzrast, profesiju i članstvo u kino-klubovima. Na kraju festivala bit će podijeljene nagrade najboljima.

Organizaciju ovog festivala povjerio je Kino-savez Hrvatske Kino-klubu Zagreb i to je još jedno priznanje ovom klubu koji je u svojoj dugoj historiji (osnovan 1928) osvojio mnoge primate amaterskog filma Jugoslavije. Kino-klub Zagreb okuplja danas 140 upisanih članova koji trajno pomanjkanje dobre tehnike, novčanih sredstava i prikladnih prostorija nadoknađuju izuzetnim entuzijazmom, bilo da se radi o samostalnom snimanju filmova, bilo o ostalim djelatnostima svog kluba (predavanja, diskusije, društveni rad itd). Spomenimo za ilustraciju da je na II međunarodnom festivalu amaterskog filma, održanom sredinom ove godine u Beogradu, Kino-klub Zagreb ispunio 46 posto jugoslavenskog programa, a za VIII savezni festival amaterskog filma, koji će se održati krajem ove godine u Ljubljani, poslao je 25 filmova!

U prirodi je samog amaterizma da se rado sukobljuje s teškoćama, da upravo u borbi s tim teškoćama, nalazi poticaj i nagradu za svoj »hobi«, ali mladi entuzijasti iz Kino-kluba Zagreb nailaze često na prepreke koje ni najvećim entuzijazmom ne mogu svladati i koji znatno koči njihov još uspješniji razvoj. »Ove godine nismo primili ni dinara pomoći«, kažu nam u Kino-klubu. »Općina Medveščak, na čijem teritoriju djelujemo, dodijelila nam je 300.000, ali za održanje tečajeva za školsku djecu. I to je sve. ... Radimo u nehigijenskim podrumskim prostorijama (Trg žrtava fašizma 14) i nadamo se da će Gradsko vijeće Narodne tehnike održati obećanje i uvesti toliko potrebnu ventilaciju. Trebali bismo više tehnike, više materijala, jer snimanje je i odraz skupe a da bismo stalno mogli financirati proizvodnju iz vlastitog džeparca«.

Zaista, ovim bi momcima trebalo pomoći. Nije u pitanju samo jedna djelatnost Narodne tehnike, kojoj je cilj podizanje tehničkog nivoa naših ljudi, nego i jedan vid školovanja kadrova koji bi se mogli uključiti u normalnu produkciju, kako je to pokazao slučaj nekih članova ovog Kino-kluba koji su danas vrijedni suradnici televizije (Petek, Globočnik, Hripko i dr.) Osim toga Kino-klub je u stanju da udovolji potrebama poduzeća koji trebaju kratke reklamne filmove, to više, što je u mogućnosti da svoje usluge daje znatno jeftinije nego profesionalna kinematografija. Trebalo bi, dakle ozbiljno razmotriti mogućnosti suradnje s privredom, jer bi u tom slučaju Klub mogao živjeti od svog rada, a ne očekujući pomoć zajednice.

M. M.